

in Pečenege, proti zahodu v dežele naseljene od ropotač in nosorogov, med Eskimose in Čukče, Mulate in Timperlake, Hondure, Čikase in kako se vsi ti črni, rudeči in beli Amerikanci zvejo, na sever, kder krožijo večni ledeniki našo zemljo in le medvedje po plesnjivem snegu plešejo, noter do petega dela sveta, do majhne Avstralije; nad in pod zemljo je gladila omiki pot po umetnih vodokopih, po železnih cestah, po gorskih prekopih, brzih parobrodih in telegrafih, celó v zračne višave je pošiljala svoje pijonirje, da preiščejo in doženejo, ali so proge na mesenčevi tarči goste megle ali visoke planine: vse to je Evropa storila in še mnogo več — a Bosne, te krasne pa neizmerno nesrečne dežele, na katero je ustvarnik mogočni obilo zakladov nasul, ktere prebivalstvu gledê duševnih zmožnosti se ni treba nobenemu narodu po vsem širokem svetu uklanjati — te dežele ni videla niti poznala, vsaj hotla ni, Evropa više od 400 let. Pa še sedaj najdeš ljudi, ki nimajo niti srca, niti uma za „jadno rajo“. Bog pomagaj! — Kdo ve, kaj smo danes zakrivili, da nas je močna burja vedno spremljala. Pozno v noč dospeli smo v Blažuj, blatni in mokri, žejni in gladni. Za prenočišče nam je odkazal tamošnji poveljnik prazno hišo pobeglega turčina Tahir-bega Čengić-a. Iz griča, na katerem je stala ta lesenjača, videli smo mnogo kurišč iz Sarajevskega tabora. Bili smo že na pričetku Sarajevske doline, ki se razprostira od Blažuja do Sarajeva. Nekteri smo bili tako utrujeni, da nismo mogli na večerjo čakati. Še le drugo jutro smo zaužili svojo porcijo; kteri pa nisi bili tako zaspani, obedovali so ob enej po pol noči. Ta nedelja 25. avgusta je bila najhujši dan na našem 14dnevem potovanju. Kar človek prenesti zamore, to smo pretrpeli. Večjih težkoč bi menda danes ne bilo mogoče prestati. Moči so bili posrkané. Zato pa smo spali na golih deskah kakor klade na tnalu — sladko, mirno, negibljivo. Kako revno in umazano ležišče smo imeli, zapazili smo še le zjutra. Da nismo tako izdelani, kakor smo bili, ne bili bi očesa zatisnili v tem brlogu, po katerem so imeli človeku neljube in ostudne zveri svoje romarske križpote. Nak! še Turku ne privoščim takega ležišča, da si mu ga ne zavidam, ako ga imeti če po vsej sili — pa ga naj ima! (Dalje prih.)

Smešničar 29. Pred hišo, kder je nemškutarski „fortschrittverein“ volilni shod sklical, je stal Jirga z vozom, ter debelo kadil iz svoje pipice. „No sosed, kaj pa čakaš tu? nagovori stari Škrobar Jirgeta. „Stelje potrebujem.“ Tu v tej hiši se ravno denes prazna slama mlati; dobiš nje prav po ceni, kolikor hočeš, odgovori Škrobar ter naprej gredè se debelo smeji. J. Ž.

Razne stvari.

(Popravek) sv. Iljska fara je imela za barona Goedelna ne 6, ampak vseh 9 volilnih mož. Jih

slavna imena so: č. g. Merčnik, J. Hauptmann, L. Hautz, A. Kniplič, vitez plem. Tarnaviecky, F. Svaty, M. Lorber, Fr. Uhl in Fr. Siker. No, to smo res z veseljem popravili. Slava slavnej fari sv. Iljskej!

(Slavjanskega almanaha) II. tečaj izide početkom l. 1880. Obsegal bo zanimive tvarine v vseh slavjanskih pisnih jezikih na 24 polah. Naročnina mu je 1 fl. 60 kr., ki se naj pošlje do konca leta pod naslovom: Radivoj Poznik. Wien. VIII. Floriangasse 17.

(Otroka izžejjo), 12letno Marijo Rajšpovo, ki je staršem v Pekerjih ušla v Maribor pa nje ni več domov.

(Tatinska druha) je pri sv. Roprtu nad Laškimi vlomila v hiše in odnesla obleke, platna in denarjev v vrednosti 250 fl.

(Pod težek voz) z deskami naloženi je prišel Andrej Ratej blizu Oplotnic konj. okraja; konji so mirno stali celo noč, posestnika pa so mrtvega našli drugo jutro.

(Oderuh pri Mariboru) išče oficirjev, uradnikov, penzionistov, župnikov in višjih duhovnikov (kaplanom torej prizanaša), katere bi rad odr.

(Spremembe pri učiteljih). Gospdič. Jaroslava Macunova dobila je službo kot obrtniška učiteljica na Ferdinandejumu v Gradcu, učitelj g. Matij. Zadržavec stopi v pokoj; šola v Artičah in Pišecah postala je dvarazredna!

(Z žveplenkami igrate) ste 2 deklici v listnjaku in ogeuj zanetile, ki je celo kajžo materi Mariji Golobovej v Zbelovskem vrhu celj. okr. pokončal.

(Tolovaji v Spod. Drauburgu) so posestnico Marijo Hudelistovo zaklali in jeno imetje pobrali.

(Strupeno kravo) ustreliti dal je g. Valher v Cinzatu marib. okraja, ker mu je viničar nevarno zbolel, ki je od ove krave mleko povžil.

(V Dravo skočila) je Borlskega grajščaka mlada hišna in utonila.

(Bogate premogove jame) so našli v Ponkvi blizu železniške postaje. G. Gstötter iz Gradca jih je navrtal. Vsa okolica je tega vesela. Največ premoga je v Malej vesi!

(Železniške postaje) bi trebalo pri Ponikviškem „tunelu“ ali predoru.

(Nesrečno z možnarji streljal) je v Makolah na sv. Telovo posestnik Fr. Štefan. Nabiti možnar je sprožil krčmarju J. Mohoriču v hrbet in ga tako poškodil, da je nesrečnik moral umreti zapustivši ženo s tremi otročiči.

(Prezentiran) za Zibiko je č. g. V. Plaskan, novomešnik č. g. Fr. Osterc gre za kaplana v Artiče.

Podučiteljska služba

pri sv. Križu pri Ljutomeru IV. plačilnega razreda se podeli.

Prosilci nemškega in slovenskega jezika zmožni naj se oglasijo redno do 2. avgusta t. l.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru 10. jul. 1879.